

Pavel Bosman

*1966 v Chebu

Vystudoval SPŠ strojní v Ostrově nad Ohří, kde se poprvé dověděl o Ježíši Kristu. Postupně si k němu začal hledat cestu. Na vojně se definitivně rozhodl Boha následovat, ale až po dalších třech letech našel církve (Křesťanské společenství Cheb), kde byl také v roce 1991 pokřtěn.

Zaměstnán je od útlé dospělosti u Českých drah jako strojvedoucí. S manželkou Jitkou mají dva dospělé syny a dospívající dceru.

Pro obveselení druhých kreslil obrázky již na základní škole, kde se svými spolužáky založili třídní časopis.

Po svém obrácení kreslit téměř přestal. Novou vzpruhou mu byl časopis Život víry, který vydává Křesťanská misijní společnost (KMS). Od roku 1995 do tohoto časopisu pravidelně přispívá svými kreslenými vtipy. Jeho osobitý styl redakce zúročila ve třech sbírkách kresleného humoru: „Jdeš si leštit svatozář?“ (2002), „Jen ať se to nedozví naši“ (2011) a „Co to tu děláš, bratře zajíci?“ (2016). Také se podílel na ilustraci několika dalších knížek a publikací.

Pavlova tvorba se snaží poukazovat na nešvary církve a veselou formou nastavovat zrcadlo věřícím lidem. Jeho klíčovou myšlenkou však je výrok, že smích je projevem vítěze. Nikdo tedy nemá větší důvod k radosti, než ten, kdo věří ve spásu své duše. Svou výstavou chce měnit pohled společnosti na církve jako na komunitu se spoustou zákazů a příkazů, které musí pokorně snášet. Církve je podle autora společenstvím přátel, kteří se navzájem povzbuzují v hledání a nalézání Krista. Církve musí usilovat o to, aby z ní vyzařovala radost a láska uvolňující v lidech chuť žít.

přebal časopisu Život víry, 2018
výřez

Bůh má veselé lidi rád, 2004
ilustrace ze sbírky anekdot od V. D. Schneebergera

plakát/mapa Mise Cyrila a Metoděje, 2013 výřez, příloha časopisu Život víry k výročí misie C+M

ukázka z výstavy „Vtipně o církvi“
galerieECM Praha 2020, vybarvovali žáci ze ZŠ Dubeč

Co to tu děláš, bratře zajíci?, 2016
výřez přebalu sbírky autorových kreslených vtipů